

Grundlag for en Forsikring, der er ordnet paa en saa simpel Maade. Det ærede Medlem har Ret i, at Udgifterne ville blive betydelig større efter dette Forslag end tidligere, men jeg antager dog, at de ville vise sig overkommelige, og jeg tror ikke, at man kan undvære Administration omtrent i den Retning, som her er foreslaet. Kan man for Resten simplificere den, skal det være mig en Glæde. Det er ganske sikkert, at man lægger visse Forpligtelser paa Kommunerne, dog mindst paa Landkommunerne. Landkommunerne saa kun det at gøre med dette Lovforslag at affatte Lister over vedkommende Haandværkere og industridrivende i Kommunen, som falde indenfor Loven. Optrækning af Hartkornsbidraget kommer ikke til at hvile paa Landkommunerne, men paa Amtstuerne, og det er en ganske simpel Sag. Det var Grunden til, at man ikke kunde gaa til at ubelade en Del af Hartkornet, som det nu heller ikke behøves, da man har alle med. Det er let gjort fra Administrationens Side; det er blot at sige til Amtstuerne, naar Udregningen er gjort, at de skulle opkræve saa og saa mange Dyr. Td. Hartkorn. Ja, for Amtstuerne kan det være ubehageligt nok, men for Landkommunerne ikke. Landkommunerne have ligesom Bykommunerne kun den Forpligtelse at danne Lister over de Haandværkere og industridrivende, der falde ind under Loven. Denne Forpligtelse kan jo være nøjsommelig nok, men den er jo ubetinget vanskeligere i Købstæderne og Kjøbenhavn end i Landkommunerne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem Loven omfatter, nævnte det ærede Medlem, at Hævebrug er kommet med, og udtalte Tvivl, om det var rigtig. Ja, jeg skal sige, at det er ganske vist sket i en vis Konjektivens af Hartkornsberegningen, for der er jo ogsaa Hartkorn paa Hæveparceller, og jeg tror vel, at man kan tage det lille Bidrag fra dem, men jeg indrømmer, at det er et tvivlsomt Spørgsmaal. Men naar det ærede Medlem — jeg tror ogsaa, det blev nævnt fra anden Side — har sagt, at § 2 paa ingen Maade var udtømmende, skal jeg erkende dette fuldt ud, men det skal den heller ikke være, thi det vilde være fuldstændig umuligt at udtømme de Virksomheder, der staa under § 2 Nr. 2: „De nedenfor

under Ltr. a—o nævnte industrielle Virksomheder“. Men der er ogsaa et Tillæg til Paragraffen, der siger: „En nærmere Fortegnelse af de under Loven hørende Virksomheder bliver at affatte og bekendtgøre af Indenrigsministeren. Forandringer i denne Fortegnelse, som senere blive foretagne af den nævnte Minister, blive ligeledes at bekendtgøre“. Det er ingenlunde forudsat, at § 2 Nr. 2 er udtømmende, og det kan den umulig være, ikke at tale om, at der kan opstaa nye Industrigræne, nye Haandværk pludselig, som man ikke saa kunde saa indbefattet under Loven. Derfor maa denne Paragraf være elastisk. Det samme er jo Tilfældet med Klassifikationen, indenfor Paragraffen; det er jo ikke forudsat, at alle de Virksomheder, der falde ind under denne Paragraf, skulle høre samme Bidrag. De kunne klassificeres paa forskellige Maader og kunne omklassificeres til enhver Tid. Der maa man lade Erfaringen til en vis Grad raade, det er umuligt straks at sige, hvilke Industrigræne der ere farlige i 1ste, 2den og 3dje Klasse; men det er noget, man vil lære efterhaanden, og saa maa man rette paa det, efter som det viser sig fornødent.

Scharling: Naar et Lovforslag som det foreliggende er kommet saa vidt som dette er, og har været Gjenstand for meget omfattende og omhyggelig Undersøgelse og Bearbejdelse i det andet Ting, tror jeg, det kunde være rigtig, at man i dette Ting væsentlig indskrænker sig til en Revision af Forslaget, at man betragter Hovedprincipperne som givne og kun søger at korrigere de enkelte mindre Urigtigheder, som formentlig kunde have indfueget sig deri. Jeg skal derfor heller ikke gaa ind paa hele det principielle Spørgsmaal, og jeg finder saameget mindre Anledning dertil for mit Vedkommende, som jeg i og for sig godkender og billiger Hovedprincipperne i Loven; men der kunde jo, selv om man godkender dette, være Tale om at følge forskellige Veje, som det ogsaa i Dag har været antydet, med Hensyn til den hensigtsmæssigste og bedste Maade at ordne hele Forsikringen og Førsørgelsen paa. Ogsaa i den Henseende tror jeg, at det er rigtig, om man kunde resignere, og selv om man maatte nære Tvivl om, at det foreslaaede virkelig er det hensigtsmæssigste og det, med hvilket man bedst